

William Marion Branham

JAK PŘEMOHU?

25. srpna 1963

Skloňme své hlavy k modlitbě.

Nebeský Otče, děkujeme Ti za tu přednost, že jsme se směli dnešního rána znovu sejít, abychom rozjímali o Slovu Pána. Prosíme nyní, aby Duch svatý vzal, co pro nás Bůh určil a nám podává, abychom mohli toto místo opustit s radostným srdcem a viděti tu velkou moc Tvého osvobození, Pane, jež osvobozuje zajaté a oznamuje nám, co bylo, co nyní jest a co ještě přijde. A děkujeme Ti za tyto věci.

Prosíme, abys nám požehnal, zatím co teď společně probíráme Tvé Slovo. A až odtud půjdeme, rádi bychom řekli: *„Nehořela srdce naše v nás, když ON, Duch svatý, s námi hovořil, když jsme byli na cestě?“*

Žehnej dnes každému kazateli, ať se kdekoli nalézá, Tvoje služebníky, kteří stojí za touto pravdou. Odpovídej na jejich modlitby za nemocné. Uzdrav nemocná těla těch, kteří trpí.

Pane, prosíme Tě, abys Ty sám hledal předurčené semeno mezi lidmi. Pane, učiň to nějakým způsobem, aby Tvé světlo padlo na jejich stezku, Pane, neboť my myslíme, že se již velmi připozdilo. Slunce se schyluje k západu. Brzy se naplní, že času již více nebude. Čas vstoupí do věčnosti a Bůh a Jeho lid budou spojeni. Prosíme, ó Bože, abychom v oné době byli započtení k těm, kteří kdysi byli v Kristu a náleželi k Nevěště. Pomoz nám dnes, abychom se připravili, neboť nevíme, co nám „zítřek“ přinese. Jsme však připraveni přijmouti vše, Pane, co jsi nám přichystal. O toto požehnání prosíme ke cti Boží, ve jménu Ježíše Krista, Amen!

Byl jsem velmi šťasten, když jsem dnes ráno sem přišel a viděl lidi shromážděné k této bohoslužbě. Pro dnešní večer byla oznámena bohoslužba s uzdravováním, v níž se budeme modlit za nemocné.

Nyní chceme otevřít Zjevení 3 a čísti tam 21. verš. Na tento verš bych mohl s pomocí Ducha svatého velmi dlouho mluvit, neboť on jest spjat s celou zbývající Bibli. Dnes ráno budu mluvit na téma: „Jak přemohu?“ Zvolil jsem toto téma, jelikož jsem toho názoru, že ducha probuzení nesmíme nechat nikdy vyhasnouti. Každého dne bychom měli být nanovo obživeni. Pavel řekl, že denně umírá, aby Kristus v něm mohl žít. Nikdy nesmíme nechat, aby probuzení v nás zemřelo.

Čteme nyní uvedený text:

„Kdož zvítězí, dám jemu seděti s Sebou na trůnu Svém, jako i Já zvítězil jsem, a sedím s Otcem Svým na trůnu jeho. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim.“

Všimli jste si toho zaslíbení? **„Kdo přemůže (zvítězí), bude seděti se Mnou na mém trůnu.“** To se stane, až se ON ujme panství. V tom čase bude Kristus panovati na trůnu nad veškerým okrskem království Božího. Tak bude Církev,

Nevěsta s Ním na Jeho trůnu a bude panovat společně s Ním. Panování vychází z trůnu a rozprostírá se až kam sahá okrsek panování. V tomto případě od věčnosti k věčnosti. Jen si to představte.

Účel mé přítomnosti zde není jen ten, abych měl s vámi společenství, ačkoliv to miluji. Rád bych přišel i k vám do vašeho domu, potřásl vám rukou, pohovořil s vámi, poseděl a poobědval a měl s vámi společenství. Když pak přijdeme sem, pak tu jsme za přesně vymezeným účelem. Toto je dům nápravy. Zde ON zřídil Svůj trůn a soud začíná od domu Božího. Zde se v lásce spolu shromažďujeme pod vedením Ducha svatého. Duch svatý je mezi námi. Jsme zde, abychom se nechali prozkoumati, abychom viděli, v čem jsou naše nedostatky, aby nám bylo ukázáno, kde jsme a jak můžeme docílit toho, abychom došli tam, kam patříme. Tím se nyní chceme zabývat. Kazatelé projednávají tato místa ve své církvi, když vidí, čeho se jejich sboru nedostává.

V této době, mám zato, by měla církev pokročit o krok vpřed. Jistě nebudeme moci dnes ráno probrati všechno, doufám však, že jak Pán dá, se v brzku dostaneme k tomu, abychom řekli církvi, co věděti má.

Nyní hovoříme o přemáhání (vítězení). Vy ovšem víte, co to slovo *přemoci* znamená. Je to něco, co musíme potlačit nebo přemoci. A tomuto církevnímu věku, o němž Duch svatý mluvil ve *věku církve Laodicejské*, byla vyslovena výtka. Laodicea musela být kárána kvůli své lhostejnosti vůči Kristu. Oni Krista odstranili. Kristus byl venku, klepal a snažil se opět vejítí dovnitř. To je láska. Jelikož byl ze Svého vlastního domu vytlačen, pokusil se opět vrátit a řekl: **„Jestliže kdo uslyší hlas Můj a otevře dveře, tedy přijdu k němu a budu s ním večeřeti.“**

Církev jako celek Její vystrčila. Avšak dejte pozor, Jeho volání zde se netýká jen Církve, nýbrž jednotlivce-přemohitele. Tedy ne Církev jako celek, jinak by muselo být napsáno: „Ta, která přemůže“. Je ale psáno **„Ten, kdo přemůže“**. Tedy jsou to jednotlivci, kteří přemohou. Laodicea si zasloužila svoje pokárání.

Víme, že toto je věk Laodicejský a poznáváme, že tento věk má zapotřebí ostrého pokárání Božího. Je třeba ostré výtky.

Kazatelé se stali tak měkkými a povolnými jako staří dědečkové, kteří dovolí svým vnoučatům všechno.

Často bylo říkáno, že Bůh je dobrý Bůh, až si nakonec lidé myslí, že nechá všechno projít. To On však nemůže. ON je Otec. Spravedlivý Otec, který napravuje. Láska vždy napravuje. Rozumíte? Láska napravuje. Lhostejno, jak velice to zraňuje, způsobuje nápravu. Skutečná matka a pravý otec napravují své děti. Hled'te, co se stane, jste-li povolnými a všechno necháte projít.

Viděl jsem jednu zdravě vypadající kmen, vskočil jsem na něj a velký kus z něho vypadl, protože byl zcela porézni a ztrouchnivělý. Řekl jsem: „Stejně je to s mnohými křesťany.“ Již dlouho se stali hříchy a přestoupeními mrtví a zpuchřelí. Nevydrží žádnou váhu. Nevědí, co to znamená přemoci. Tu jsem počal přemyslet o tomto

textu. Přemoci, nésti v sobě život. Když z kmenu unikl život, přišel do tohoto stavu. Bylo pro něj dokonce zlé, že přijal do sebe vlhkost vody.

Jestliže se někdo považuje za křesťana, život Boží z něho však odešel, a on nemá zkušenost a radost ve službě Kristově, přesto ale zůstává v nějaké církvi, na niž sestupují požehnání Boží, tím rychleji se zkaží.

Jestliže se nyní pokoušíme následovati poselství této hodiny, měli bychom neustále žít v životě Kristově. Jestliže tomu tak není, zůstanete neplodní, přestože o těchto věcech víte, avšak je nečiníte. Bible říká: „**Kdo může dobře činit a nečiní, tomu je to hříchem.**“ Jestliže jste odděleni od života Božího, pak uschnete. Snažte se tedy se vším, co je ve vás, abyste zůstávali v životě Kristově, abyste mohli nést ovoce.

Věk, v němž žijeme, je ten největší ze všech. Tento církevní věk Laodicejský je proto tak důležitý, že prožívá skončení doby a vústění do věčnosti. V tomto věku se lidé rovněž dopouští těch největších hříchů. Nyní je hřích horší, než byl kdykoli předtím. Proti moci satana se nyní bojuje tížeji, než tomu bylo kdy předtím. V předchozích věcích, křesťan, který se přiznával ke Kristu, k Církvi, mohl často rychleji nalézt smrt. Tímto způsobem unikli velmi brzy všemu a odešli tam, aby se setkali s Bohem. Nyní ale přichází nepřítel ve jménu Církve dovnitř a to je tak oklamávající. Toto je věk podvodu. Kristus řekl, že oba tyto duchové budou v posledních dnech tak těsně vedle sebe, že kdyby bylo možné, byli by svedeni i vyvolení. Nezapomeňte, že Kristus mluvil o vyvolených poslední doby. Kdyby to bylo možné, byli by i vyvolení svedeni.

Lidé mohou žít čistý, svatý život, aniž by hřešili, takže nejsou cizoložníky, opilci, lháři, atd. Stojí nad tím vším a přece nemuseli ještě prožít to pravé.

Toto je ten věk, v němž musí být zjeven život Kristův, který byl v Něm. Nejdříve přišlo ospravedlnění a vodní křest; jako druhé posvěcení, způsobující čistotu. Jako třetí křest Duchem svatým, kterým jsou posvěcené nádoby postaveny v službu. Řecké slovo pro posvěcení má složený význam – očištěn a pro službu posvěcen. Jsme Duchem svatým postaveni do služby.

Povšimněte si, Písmo říká: „**Když nečistý duch opustí člověka, jde suchými místy...**“ Tuto zkušenost učinili ti, kteří věřili v posvěcení. Ježíš řekl, že když se nečistý duch navrátí, a nalezne dům prázdný, který byl sice vyčištěn a ozdoben, pak přivede ještě sedm dalších s sebou a s takovým člověkem to bude sedmkrát horší, než to bylo před tím. Pro takové lidi by bylo lépe, kdyby to světlo nikdy neobdrželi, než aby je byli zmeškali následovat.

To se týká všech církví. Vy víte, co myslím. Dům byl ozdoben.

Když jsem před několika dny s někým mluvil, bylo mi řečeno, že mnoho těch posvěcených skupin dbá toho, aby nemluvily o Duchu svatém, protože by se tím ztotožňovaly s letničnicemi. Jsou velmi ostražití, neboť by nechtěli být postaveni na stejnou roven s lidmi, kteří mluví v jazycích, ačkoli to způsobuje Duch svatý.

Co se stane nyní, když nepřítel, který byl vyhnán posvěcením, byl vymytý, se navrátí a nalezne dům nenaplněný Duchem svatým? V tomto stavu se připojily církve k Světové radě církví, čímž budou všechny spojeny s Římem. Nyní to bude sedmkrát horší, než to bylo za dnů reformace. Tam to lidé přivedli.

Pohleďte na církevní věk Laodicejský potom, když přijal Ducha svatého. S poznáním Ducha svatého popírají skutky Boží a označují je za něco zlého. Tímto způsobem byl Kristus vyhnán ze Své Církve. Teprve v době Laodicee se nachází mimo Církve, přesto se pokouší znovu ještě vejít dovnitř. Nejdříve je ospravedlnění (to ještě není ON), potom posvěcení, kterým je pro Něho teprve vyčištěn byt, ale křtem Duchem svatým On do lidí vchází. A nyní, kdy se začíná ukazovat jako tentýž včera, dnes a na věky, Jej vyhnali ven. Vyhnali Jej, protože se semkli. Duch Pána nesouhlasí s jejich denominacemi. Rozumíte tomu nyní? Vyhnali Jej. Říkají: „S touto telepatí nechceme mít nic společného. Je to od d'ábla. Je to věštění, atd.“ Nerozumějí tomu. Mají oči, a nevidí, mají uši, a neslyší. Hleďte, Bůh otvírá oči komu On chce. On zatvrzuje koho On chce a dává Život těm, kterým si jej přeje dát. Tak to říká Bible (Římanům 9:14–21).

Nuže, poznáváme hodinu, ve které žijeme. Vidíme tento stav a čím je způsoben. Duch svatý kárá časové období, které Ho vyhnalo. Přesto všechno však si povšimněte zaslíbení: „**Tomu, kdo přemůže...**“ Dokonce i v tom zesvětštělém a zlém věku platí zaslíbení přemožitelům.

Zjišťujeme, že Bůh měl vždycky přemožitele. Měl přemožitele v každém časovém období. Ve všech dobách měl Bůh někoho na zemi, na něž mohl položit Své ruce a postavit je jako Své svědky na světě. Nikdy nebyl bez nějakého svědka, i když to byl někdy jen jeden, který přemohl.

Jeden velmi milý člověk, učenec, mi řekl: „Bratře Branhame, ty učíš všechno na základě symbolů. Jak, prosím Tě, můžeš říci, že Církvev-Nevěsta bude vzata před souzením!“

Všechna předstínění musí dojít svého splnění. Každé učení, které správným způsobem vykládám, má za podklad takový typ – symbol. Je to jako stín věcí, které mají přijít. Tak tomu uči Bible. Řekl mi: „Vzal jsi starozákonní stínový obraz. Jak jej chceš použití pro Církvev?“ Tento muž je velkým učitelem, mým dobrým přítelem. V žádném případě bych se neodvážil něco proti tomu bratru říci. Pro křesťana se to ani nesluší. Nesouhlasí se mnou v tomto bodě. A přece je mým milovaným bratrem. Scházíme se spolu k jídlu. Je to milý člověk. Odebírám jeho časopis a čtu jej. I on přináší moje články. Často jsem mohl z jeho článků něco použít. Je to velký muž, v této věci však se mnou nesouhlasí. Uznávám jeho čestnost. Nepatří k těm, kteří druhým něco vnucují, který však sám také nesouhlasí s tím, co říkají druzí. Má svá vlastní přesvědčení. Za těmi on stojí. Toho si vážím. Avšak ani já s ním v tom nesouhlasím. Neboť to nevidím tak, jak on to vidí. Netýká se to však spasení. Týká se to pouze příchodu Pána. Trvá na tom, že Církvev musí projít obdobím souzení, aby byla očištěna. Já trvám na tom, že Církvev je očištěna krví Ježíše Krista. Věřím,

že církev-organizace projde soužením, ne však Nevěsta. Zvolili byste si nevěstu, kterou byste musili před svatbou očistit? Nevěsta Kristova je vyvolená!

Zeptal se mne: „Jak chceš pro to nalézt symbol, že Nevěsta bude před obdobím soužení vzata vzhůru?“ Řekl: „Mohu ti ukázat místa v Písmu, že Církev projde dobou soužení.“ Řekl jsem: „Přečti si šestou pečeť, neboť v ní je obsaženo, co se stane v době soužení.“ Avšak již před tím bude Nevěsta vzata. Bude potom v nádheře a nemá zapotřebí takového očištění. Ježíš řekl: **„Kdo věří ve Mne, má život věčný a na soud nepříjde, nýbrž přešel ze smrti do života.“** Kristus dal zaslíbení, že dokonce ani na soud nepříjdeme. ON zaujal mé místo takovým způsobem, že jsem naprosto svoboden. Jestliže se mi dostalo odpuštění, tedy mi odpustil. Jako Vykupitel mne vzal z domu zajetí. Jak by si mohl ještě někdo na mne činit nárok. Neboť tak stojí napsáno: **„Krví Ježíše Krista jsem osvobozen.“**

Dále se mne zeptal: „Jak můžeš vyvolené oddělovat, jakožto nevěstu, od těch ostatních. Jaký symbol pro to máš?“

Řekl jsem: „Velmi dobře. Můžeme číst ev. Matouše 27:51, abychom viděli, zda vyvolená Nevěsta byla již znázorněna v nějakém typu.“ Když náš Pán byl ukřižován, udalo se následující:

„Tu se roztrhla opona chrámová od shora až dolů ve dva kusy. Země se třásla a skály pukaly.“

Tato opona oznamovala konec Zákona, neboť až do té doby opona zabraňovala shromáždění přístup do Svatyně svatých. Toliko nejvyšší kněz tam mohl vejít, a to jednou v roce. Dejte pozor! Bůh sám tuto oponu roztrhl, a to od shora dolů, nikoli od zdola nahoru. To ukazovalo na to, že tu oponu roztrhl Bůh. Každý tedy, kdo jen chce, může přijít, a zúčastnit se Jeho svatosti.

„Potom se otevřely hrobové a těla mnohých zesnulých svatých bylo probuzena a oni vyšli po svém zmrtvýchvstání ze svých hrobů, přišli do svatého města a zjevili se mnohým.“

Ne celá židovská obec, nýbrž **ti vyvolení, ta k Nevěstě náležející část** v té době vstala. Přestože všichni přinášeli ty stejné oběti – všichni byli pod přikrytím prolité krve beránka – byl to však vyvolený zástup. Vyvolený zástup, který opravdově věřil, který byl upřímný a stálý, měl účast na té události, když se stala ... Nyní se vracím ke slovu *přemoci*. Podržte si je. Byli to ti, kteří skutečně přemohli. V upřímnosti přinášeli tytéž oběti, jako ti ostatní, avšak v upřímnosti. Přemohli věci světa, když za ně bylo správným způsobem vykonáno smíření, a až do tohoto okamžiku byli v ráji, odpočívali. Oni přemohli. Mnozí ze svatých, kteří zesnuli, vstali z mrtvých

Kdybychom měli čas, četli bychom ještě z Daniele. Daniel byl vyvolený. On přemohl. Jemu bylo řečeno: **„Uzavři knihu, Danieli. Budeš vzkříšen k svému losu na konci dnů. Obdržíš svůj podíl. V té době totiž povstane Michael, ten velký Kníže andělů, který chrání tvoje soukmenovce.“** Daniel, tento prorok Boží, viděl se blížit konečnou dobu. Bylo mu řečeno: **„Obdržíš svůj díl na konci dnů.“** Rovněž i on povstal. Ne celý Izrael, nýbrž jen k Nevěstě náležející díl z Izraele. Zbytek Izraele,

kteřý až do té doby žil, povstane až při všeobecném vzkřívšení. Při návratu Pána Ježíše budou při tom ti, kteří Jeho příchod skutečně milují, kteří pro to žijí, až ON se objeví v oblacích. Totiž ti, kteří skutečně v Kristu zemřeli, vstanou, a ti, kteří žijí a jsou hotovi, budou v okamžení proměněni. Ostatek o tom nebude ničeho vědět. Tehdy se tito zjevili mnohým ve Svatém městě. Tak tomu bude při Vzetí. Uvidíme je a rovněž jeden druhého. Ostatní svět je neuvidí. Bude to tajné vzetí vzhůru. Očekáváme na tu dobu. Potom se opět vrátíme k nádhernému tisíciletému království. Ostatní mrtví neobživnou, dokud neskončí tisícileté království. Bude pak všeobecné vzkřívšení z mrtvých.

V prvním vzkřívšení uvidíme dvanáct apoštolů a dvanáct praotců. Nedostali jsme se ještě k tomu, abychom to probrali, ale jak Pán dá, učiníme tak. Nebeské město má dvanáct základních kamenů. Na nich stojí napsána jména dvanácti apoštolů Beránkových a má dvanáct bran. Na nich jsou napsána jména dvanácti kmenů Izraele (Zjevení 21:12–13). Dvanáct apoštolů a poslů oněch dnů bude sedět na dvanácti trůnech a budou soudit ty, kteří jejich poselství odmítli (ev. Matouše 19:28).

Jaká hodina to bude! Ó, jaký den, jaká doba to je, v níž my žijeme! Jak bychom se měli jako Církev přezkoušet! Zatím co dnes mluvíme o těch věcech, které mají přijít, přezkoušejme se sami a zjistíme, zda správně stojíme ve víře.

Nyní bychom chtěli mluvit ještě o několika přemožitelích. Ježíš Kristus porovnával dobu Noemovu s naší dobou. Povšimněte si doby Noemovy, neboť on je typem na dnešní dobu. Ježíš se na ni odvolával a řekl: „**Jak bylo za dnů Noe, tak to bude při příchodu Syna člověka.**” Ze všech těch mnoha lidí, možná milionů, kteří žili v době potopy, bylo osm přemožitelů. Těchto osm lidí byli skuteční přemožitelé. Byli to tři synové Noemovi a jejich ženy, jakož i Noe a jeho žena. Osm jich přemohlo a v pravý čas vešli do archy. Jak to udělali? Poslechli Slovo Boží. Proto šli dovnitř a nebyli zastíženi venku.

Ó, moji milí přátelé, nečekejte, až budou dveře zavřeny! Ježíš řekl: „**Jak bylo v oněch dnech, tak bude, až Syn člověka přijde.**” Mnoho z těch, kteří byli zastíženi venku, mohli mít dobré úmysly. V den, kdy se měly ohlášené věci stát, byli by bývali ochotni vejít s Noem dovnitř. Překvapení přišlo, a jen těch osm bylo uvnitř.

Uvažujte o tom vážně. Nepostávejte zahálčivě a shnile kolem, nýbrž pospěšte si; rychle vejďte dovnitř, neboť dveře by se mohly zavřít každým okamžikem.

Bůh měl vždy nějakou archu jistoty. Ve dnech Noemových byla archa záchranou Jeho lidu. Ve dnech Zákona existoval Stánek úmluvy, Stánek svědectví. Následovali Stánek úmluvy. Nyní máme opět dobu jako tehdy ve dnech Noemových a Lotových. I nyní je útočiště, archa. Není to nějaká denominace, nejsou to ani dobré skutky, které konáte, nýbrž: **Skrze jednoho Ducha byli jsme všichni v jedno tělo pokřtěni** a křtem Ducha jsme pod panstvím Jeho království. Lhostejno, jak dobří nebo zlí jste, do Království přijdete křtem Ducha svatého. To je ta jediná možnost, jak můžete přemoci. Všichni, kteří jsou pod prolitou krví, přemohou, protože vy nemůžete přemoci sami sebe. On přemohl za vás. Složte v to svoji důvěru.

Jak to poznám, bratře Branhame, že tam náležím? To se dá zjistit podle života, jaký žijete. Pozorujte se, a hleďte, zda tento život je vámi sám od sebe vyživán, anebo se musíte namáhat a k tomu nutit. Pak to činíte ještě vy. Nesnažte se to činit. Bylo by to, jako kdyby nemluvně se snažilo si obléci kabát. Nedokáže to, i když je o to budete prosit. Ti malí chudáčci budou sebou jen sem a tam pohybovat. Potřebují pomoci matky. Ó, jsem tak rád, že smím svoji ruku vložit do ruky svého Otce a říci: „Pane Ježíši, nemohu to sám ze sebe. Pomoz mi Ty. Oblec mne Ty.“ Přestal jsem se o to pokoušet a přenechal to Jemu, aby to učinil.

Hleďte, i kdyby se o to malé nemluvně sebe více pokoušelo, nedokáže to prostě. Ani vy to nemůžete. Ani já. My potřebujeme jen tiše setrvat a nechat Jeho, aby to učinil. Oddejte se Mu a řekněte: „Pane, zde jsem, já jsem nula, oddávám se však Tobě. Pomoz mi Ty.“ Tak přijde vítězství. Tak přemůžete.

To, co musíte nejdříve přemoci, je sama sebe, vaše ideje a všechno, co jste, a vzdát se Jemu. On přemohl za vás. On to ví, jak se to stane, my to nevíme.

V době Noemově bylo osm přemožitelů, kteří vešli. Nalézali se uvnitř, když byly dveře zavřeny. **Nyní, přátelé, věřím, že toto bude vzato na zvukový pásek. Cokoli s tím vy, kteří to posloucháte nyní, nebo ti, kteří to uslyší později, učiníte, vězte, že čas velice pokročil. I když máte dobré úmysly, ujistěte se, zda se nalézáte uvnitř.** Nečiňte to svým úsilím, neboť nezáleží na vašem chtění nebo běžení, nýbrž na Božím slitování. Přenech to Bohu. Jen se Mu oddejte a chod'te v dokonalé, uspokojující víře, že Bůh splní, co On zaslíbil. Ne, že byste přistoupili k jedné neb druhé denominaci nebo běhali sem a tam a zkoušeli to neb ono, nýbrž oddejte se Bohu a chod'te s Ním, míruplně, tiše, nepřetržitě; jen pokračujte dále s Ním.

Toto jsem onehdy řekl našemu bratrovi, který se zhroutil před Pánem: „Vydej se Jemu. ON je zde, ON, který ví, co jsi učinil a jaká příčina toho byla a který zná všechno z tvého života. ON ti řekl, co máš činit.“ Řekl jsem mu: „To jediné, co nyní zbývá, abys činil, je jednat přesně podle toho, co ti bylo řečeno a zapomeň na celou minulost. Jdi a žij pro budoucnost v nádeře a přítomnosti Boží.“

V době Danielově byli čtyři přemožitelé, kteří vzdorovali zkoušce ohně a lva.

Máme k očekávání zkoušky. To se týká také našeho bratra. **Kdo přichází k Bohu, musí být nejdříve vyzkoušen. Zkoušen na Slovu. To je to, jak Bůh zkouší. Věříte tomu? Kdo přichází k Bohu, musí být zkoušen. To dokazuje, že jen pravé dítě je zkoušeno. Zkouška na vás přijde a vy můžete přemoci jedině, když budete postaveni do pokušení.** Jestliže na vás pokušení přijde, ukáže se, zda umíte přemáhat, či nikoliv. A Ježíš řekl: „Ten, kdo zvítězí...“ Zkouška je tou největší věcí, která se vám může přihodit. Je psáno – Petr to řekl, že naše víra je drahocennější než pomíjivé zlato, které bývá v ohni přečišťováno. Je to doba zkoušky. Je to dobrý důkaz, že je Bůh s námi, jestliže jsme pokoušeni, neboť všechny dítky Boží jsou vyzkušovány a testovány. Také Daniel, prorok, a Sídrah, Mízách a Abdenágo. Daniel byl prorokem. To byl tehdy počet, z kterého sestávala Církev-nevěsta oné doby. Církev možná čítala na dva miliony, zde však nyní hovoříme o počtu přemožitelů. A přemožitelé museli

projít zkouškou. Každý přemožitel bude vystaven zkoušce. Když jim řekli, že mají své slovo odvolat, jinak že budou uvrženi do ohnivé pece, odmítli to a stáli pevně na Slovu. Když byl Daniel postaven do zkoušky a měl vzít zpět, co říkalo Slovo, odmítl a pohlédl k Jeruzalému, ke chrámu, ve kterém přinášel Šalamoun modlitbu před Boha, aby, jestliže bude někdo někde v nouzi a pohlédne v modlitbě k tomuto chrámu, aby Bůh z nebe vyslyšel. Tehdy řekli: „Jestliže by se někdo modlil k jinému Bohu, bude vhozen do jámy lvové. (Dan. 6,7)

Připravili mu past. Myslím, že to prorok věděl. Chodil v pokoře. Když nadešla pro něho doba modlitby, věděl, že tam v Jeruzalémě byla zápalná oběť na oltáři. Daniel se nebál těch, kteří na něho cíhali.

Otevřel okna, poklekl na svá kolena, zdvihl svoje ruce k Bohu a modlil se. Nyní, bude-li žítí anebo zemře, vítězství je na jeho straně. Bylo to tak mohutné vítězství, že ani lvi jej nemohli sežrat. On přemohl.

Sídrach, Mízách a Abdenágo měli tak mocné vítězství, že je dokonce oheň nemohl spáliti. Vy víte, že je to těžká odvaha vyrvati ohni vítězství, stejně tak z tlamy lva, atd. Měli jej prostě.

Chtěl bych se zmínit ještě o jednom jiném charakteru. Ve dnech Lotových – Ježíš o tom mluvil – byli pouze tři přemožitelé. Lot a jeho obě dcery. Dokonce ani jeho žena nepřemohla. Ona vyšla. To bylo správné. Potom se ale ohlédla.

Toto musím zdůraznit. Mnozí z vás vyšli, všechno jste opustili, abyste zaujali svůj postoj poté, když jste prozkoumali Písmo a shledali, že to souhlasí.

Viděli jste potvrzení Všemohoucího Boha. Ne, co někdo někde považuje za potvrzení, nýbrž to, co Bible předpověděla, to se zde stalo. Lot viděl, že to byla pravda. A i vy jste vyšli, abyste opustili Sodomu, ty denominace. Věci, které vás poutaly k ustanovením, jste opustili, abyste následovali Krista, který Sám sebe potvrzuje mocí Ducha svatého, na základě psaného Slova Božího. Jinými slovy: přijali jste Bibli na místo ustanovení. Vešli jste do následování.

Vy víte, žena Lotova učinila totéž. Ona se vydala na cestu, aby šla s Lotem, následujíc tak svého manžela a své děti, své příslušníky. Ona to však nemyslela ze srdce. Milovala dosud svět. Je možné, že začnete, že je ve vás ale svět. Hled'te, ona nepřemohla. Přesto, že byla na cestě, podlehla. Ona učinila ten velký, dlouhý, poslední pohled. To se jí stalo osudným. Nehled'te více nazpět. Nemějte po tom ani touhu. Jděte dále! Hled'te na Golgotu, a jděte vstříc Kristu.

Hled'te, ona učinila začátek, nepřemohla však. Ovšem, že denominaci opustila. Vyšla s Lotem ze Sodomy. Ona se však chtěla vrátit, aby si dala ustríhnout vlasy. Vrátila se. Neobstála ve zkoušce. Ohlédla se, aby viděla, co dělají ostatní. Zanechala tam dobré přátele a myslela si: „Možná, že toto je jen malé hnutí, o němž nevím, zda je správné nebo ne, neboť mám pro to jen slovo tohoto muže.“ Přestože to byl její muž, pochybovala, zda to je správné. Nevěděla to, zda to jeho zjevení bylo správné.

Jestliže tedy nejste dokonale spokojeni a plně přesvědčeni, že je to Boží Slovo, nemůžete pokračovat vpřed. Musíte všechno vynaložit. Musí se vám to státi jistotou. Ne, že byste řekli „protože to druzí činí, беру to za znamení“.

Vy víte, Izrael se vystěhoval. Mohl bych zde to stejné vykládat. Dva miliony se jich vystěhovalo a jen 2 muži vešli, ačkoli všichni viděli skutky Boží a zjevování Ducha prožili společně. Viděli velké a mocné zázraky, které se staly tam v Egyptě a vydali se na cestu, nemyslíli to však ze srdce. Oni nepřemohli. Oni toliko vyšli. Ježíš řekl: „Oni zemřeli na poušti a navždy zahynuli.“ Jsou mrtví pro věčnost. To znamená, věčné oddělení. Oni všichni zahynuli na poušti. Byli tu však dva muži, Jozue a Kálef. Když došlo k zkoušce síly, nehleděli na překážky V porovnání k obyvatelům země připadali si jako kobylinky. Jozue však a Kálef zvolali: „Jsme více než s to tu zemi zabrati!“ Proč? Bůh to zaslíbil. A oni byli přemožiteli. Oni přemohli. Měli tu přednost, že z toho velkého organizovaného množství lidu mohli přivést vyvolenou nevěstu do zaslíbené země.

Jozue a Kálef šli v přední řadě, jako dva generálové, přivedli lid rovnou k Jordánu, přebrodili jej a byli v zaslíbené zemi. Proč? Věřili Slovu.

Lhostejno, že před tím se Dátan a Chóre pozdvihli a ohledně Mojžíše řekli: „On se nad nás povyšuje. Chce být světější než ti ostatní.“ To učinili potom, když jej Bůh důkladně potvrdil. Řekli, začneme se skupinou lidí, učiníme toto neb ono, neb tamto. My si svoji organizaci již zformujeme. Oni však zemřeli a zahynuli. Ale mužové, kteří měli Slovo Páně, zůstali na něm stát a přešli. Ne ten, kdo vyjde, nýbrž kdo dosáhne cíle. Mnozí začali závod. Jde o to, aby byl dokončen. Mnohé církve začaly, mnohé skupiny lidí, avšak jedna skupina dosáhne cíle. To jsou ti přemožitelé.

Ach, Lotova žena musila učinit ještě dlouhý pohled zpět a pomyslela: „Zanechala jsem tam dobré známé. Bývali jsme často spolu, nemohu na to zapomenout.“ Byla překvapena jako ti, kdo byli venku ve dnech Noemových. Nacházela se venku bez milosrdenství a zahynula. To, co z ní pozůstalo, stojí ještě dnes. Kdybyste uviděli nějaký snímek Sodomy a Gomory, mohli byste na něm spatřit solný sloup.

Poznejte ten rozdíl mezi solným sloupem a Ohnivým Sloupem. Musíte se rozhodnout, jakým směrem chcete jít.

Nyní dejte pozor! Dříve, než Jan Křtitel vystoupil, bylo jich šest, kteří přemohli. Ve všech časových obdobích byli přemožitelé. Tehdy jich bylo šest. Josef a Maria, Zachariáš a Alžběta, Simeon a Anna, vždy jeden muž a jedna žena. Typ na Krista a Církev.

Hled'te, jaký průběh to dostává. Přirozený člověk Josef byl tesař. Zachariáš byl kněz, služebník v domě Páně. Simeon, prorok a Anna, prorokyně. Ospravedlnění, posvěcení a křest Ducha svatého. Amen! Nevidíte to? Je to dokonalé. Šest jich přemohlo. Oni přemohli. Dejte pozor! V každém věku jich přemohlo několik pokušení své doby. Poznamenal jsem si některá místa z Písma. Tak to bylo v každém věku, tak je to i nyní.

My jsme od narození poražení. Na základě vašeho narození byste nikdy nemohli vésti život přemožitelé, neboť jste se už poražení zrodili. Nacházíte se v poraženém světě mezi poraženými lidmi, kteří se nalézají pod poraženými vyznáními a denominacemi. Musíte dosáhnouti nějakým způsobem vítězství.

Je to jako s nějakou lilií. Domnívám se, že je to jedna z nejkrásnějších květin. Mám ji velice rád, obzvláště vodní lilií. Hled'te, jaká je zářící a jak vzhází! Semeno leží v bahnitě půdě rybníka. Toto malé semeno má již v sobě všecko, co jednou bude v lilií vyjádřeno. V každodenním růstu tlačí se vzhůru z bahna, až vystrčí svoji korunu z vody, dosáhne světla a vše to, co bylo obsaženo v semenu, je nyní vyjádřeno.

Myslím, že tak je to s přemožiteli, kteří žili kdysi v hříchu a konali věci, které byly převrácené. Nemusí se již ohlížet zpět. Hled'te, co se s nimi stalo. Bůh ve Svém předurčení přivedl toto semeno k životu, aby bylo vyjádřeno, jaký život je v tomto semenu obsažen. Ono proniklo a všechno přemohlo. Nemohlo se projevit, dokud bylo tam dole skryto. Musí vzejít, aby mohlo být projevono. Dosud to nebylo ve vás možné, dokud jste žili ve svém hříchu, v cizoložstvu, atd. Kvůli tomu nemohlo být ve vás nic projevono. Semeno ale bylo již ve vás potom se tlačilo vzhůru k životu a nyní jste v přítomnosti Ježíše Krista, v jasném slunečním světle. Tím bylo zjeveno, co jste ve skutečnosti od začátku byli. Vidíte, co myslím? Spatřili jste světlo. Uvěřili jste Bohu. Otevřeli jste své srdce a nyní jste vzešli jako lilie. Ježíš řekl: *„Pohled'te na lilie, jak nepředou, ani netkají a říkám vám: Ani Šalamoun ve vši své kráse nebyl tak oděh jako jedna z nich.“* Pohled'te na ně, nestarají se, nenárokují ničeho pro sebe, oni svůj život, svoji krásu, přinášejí na odív jiným. Jejich život je projevem, aby druzí viděli jejich nádheru, která v nich byla, když se ještě nacházeli v bahně. Jakmile pronikli, přemohli. Všechno, co bylo v bahně, přemohli. Věci tohoto světa jsou za nimi. Nepokrytě se vystavují pozorování. Každý se může na ně podívat. Život je tak bezvadný, že nikdo nemůže na ně prstem ukázat. Hled'te, jsou to skuteční přemožitelé. Nic proti nim nemůžete namítnouti, neboť vyšli z bahna ven. Již se v bahně nenacházejí, nýbrž vyšli ven. Amen!

Nemůžete ukazovat na to, co byli, nýbrž co nyní jsou. Potom přeletí kolem včely a řeknou: „To je nádherná vůně, vezmeme si z toho svůj díl.“

Tak skutečný pastýř otvírá své srdce a dává všechno, co obdržel. On projevuje nádheru Boží. Lidé nevidí, odkud přišel, musel však dřív, než se tak stalo, přemoci.

Kdysi oni také byli mladí a krásní. Museli projít mnohými pokušeními, ale oni přemohli. Nyní, když přemohli, vyjadřují skutečnou nádheru Kristovu v svém životě.

Vychází vzhůru z bahna. Ježíš nám dal ten příklad, jak to má být děláno. Nyní **bychom rádi věděli, jak máme přemoci**. Ježíš nám to řekl. Stane se to v pokoře. ON sám se opásal, umyl nohy Svým učedníkům a osušil je. Sám Bůh nebes se tak snížil.

My nechceme být pokořeni. Z toho důvodu si také ženy nechtějí nechat narůstí svůj vlas. Ony se také nechtějí mravně šatit. Ani muži nechtějí. Hled'te, je to totéž.

Nechtějí se pokořit. Pohled'te, kdo ON byl. **Ježíš – ten největší – neustále se pokořoval.** Kdo je skutečně velký, sám se ponižuje. Milost způsobuje pokořování.

Měl jsem tu přednost, že jsem se setkal s některými skutečně velkými muži. Ti, kteří se mohou jen jednou převléci a mají ve své kapse padesát centů, se domnívají, že něco jsou, ačkoli nejsou. Byl jsem ale se skutečně velkými muži, jejichž manžety byly obnošené. A oni si počínají tak, že si myslíte, že vy jste ta velká osobnost. **Hled'te, velikost je pokora. Církvi, nezapomeň na to! Velikost je vyjadřována pokorou.** Nejedná se o to, jak jste oblečení. Mluvím zde o pokoře v duchu. Nemluvím o tom, co se týká zevnějšku. Mluvím však o ponížení, o pravé pokoře, ne o něčem, co je jen předstíráno, nýbrž co je skutečná pokora.

Ježíš přemohl. Řekl nám, jak se to dělá. Přemoci znamená – obstáti ve zkoušce – jak to Ježíš a všichni svatí učinili. Uprostřed všech Svých nepřátel On obstál v pokušení. ON obstál v každé zkoušce, která na Něho přišla. Vzhledem k nemoci uzdravoval jako Mesiáš. Vzhledem k smrti přiváděl zpět k životu. V pohledu na Golgotu, Svou vlastní smrt, přemohl ji v plném odevzdání. Podle Slova řekl: *„Zbořte chrám tento a já jej znovu postavím ve třech dnech.“* Tak to říkalo Slovo. V přítomnosti smrti nad ní zvítězil. ON přemohl smrt. V přítomnosti pekla zvítězil a přemohl peklo. V přítomnosti hrobu zvítězil nad hrobem. **Vše konal v pokoře Slovem.** Zde máte dokonalého Člověka, toho Jednoho, kterého si máte vzít za svůj vzor. ON zvítězil a všechno přemohl.

Vy víte, jakým pokušením On byl vystaven. Bible říká, že byl ve všem pokoušen jako my, byl však bez hříchu. Nebyl uchráněn od pokušení pití, byl vystaven pokušení od žen. Byl pokoušen ode všeho, čím jen člověk může být pokoušen. Byl pokoušen ve všem jako my. ON byl Člověk, obstál v každém pokušení a nemohl být obviněn.

Přemoci zahrnuje v sobě to, že poznáme každý trik d'áblův. Mnoho lidí říká, že není žádný d'ábel. Že je to jen myšlenka. Nevěřte tomu, d'ábel skutečně existuje. On je právě tak skutečnost jako vy a musíte jej jako takovou realitu poznati. Musíte vědět, že ten útok vychází od d'ábla. A jakmile rozeznáte, že je to d'ábel, víte, že proti vám vystupuje. Abyste mohli přemoci, musíte poznati, že Bůh je ve vás a že je větší a mocnější než d'ábel. A Bůh, který je ve vás, jej již přemohl a Jeho milostí máte nad ním více než převahu. Amen! To je skutečné přemáhání.

Jestliže se ohlédnete zpět na to, co jste učinili, potom podlehnete. Pro ty však, kteří jsou v Kristu Ježíši, není žádného odsouzení, neboť oni nechodí podle těla, nýbrž v Duchu. Potom zjistíte, že jste přemohli a víte, že všechny útoky přišly od d'ábla. Nemůžete říci: „Mám nemoc, nevěřím však, že je to nemoc.“ Ó ano, je to nemoc. Máte-li rakovinu, ale nevěříte, že je to rakovina, pak přesto máte rakovinu. Pomyslete však na to, že Ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě. **Musíte poznat, že ten Duch svatý, který je ve vás, již všechny tyto věci přemohl.**

ON je ve vás a Jím můžete přemoci. Tak je to. Právě tak je psáno o přemáhání v Písmě Svatém.

Přemoci – Bůh ve vás je větší, než ten, který je ve světě. Bůh tohoto světa není tak velký jako Bůh nebes, který je ve vás. Je nemožné, aby tma trvala v přítomnosti světla. Tma nemá žádného trvání v přítomnosti světla, lhostejno, jak temná dříve byla. Světlo ji vypudí. Nemůže existovat. I ta nejhlubší tma nemůže světlu odporovat. Ten, který je ve vás, je Světlo – ten ve světě je temnota. Světlo dokázalo, že tma je přemožena. Je-li někdo v Kristu, potom ví, že věci tohoto světa přemohl. Nic jej nemůže již zaujmouti. Je svobodný. *„Chodte ve světle, tak jako ON je ve Světle, a krev Ježíše Krista očišťuje nás od všelikého hříchu a máme společenství mezi sebou.“*

Ten ve vás je větší, než ten, který je ve světě. Jestliže se pozorujete a pociťujete odsouzení, pak jste ještě stále ve světě. Jestliže však přemáháte, potom vás On, který je ve vás, vyvedl z tmy. Jako lilie, když vyjde z bahna a tmy vzhůru nad vodní hladinu, vyzařuje ve světle nádheru, která v ní byla, ještě když ležela v bahně. Amen!

Cítím se nyní jako jásající křesťan. To, co od počátku bylo Bohem vloženo, razilo si cestu přemáháním. Přemohlo vlastní obal, bahno, vodu. Přemohlo to všechno, vyšlo vzhůru, aby v sobě zrcadlilo krásu a slávu Boží.

Právě tak se to stane s každým věřícím. Tak to dělal Noe. Tak to bylo s Lotem. Tak to bylo s Mojžíšem, Jozuem a Danielem, Sídrachem, Mízachem a Abdenágem. Tak to bylo s Janem Křtitelem, se Zachariášem a Alžbětou. Tak to bylo se Simeonem a Annou, se všemi těmi. Oni přemohli bahno a všechno, co bylo kolem nich. Vyzdvihli své hlavy nad tyto věci a zrcadlili slávu Boží. To činí skutečný křesťan.

Ježíš nám ukázal, jak se to dělá. ON odporoval pokušení čtyřicet dní. Byl více pokoušen, než může být nějaký člověk kdy pokoušen. Dejte pozor! Ježíš Kristus nám ukázal, jak se v pokušení obstojí. Jak to ON učinil? Slovem. Tak to učinil, neboť On je Slovo. Ježíš řekl: *„Zůstanete-li ve Mně a Slova Má zůstanou-li ve vás...“* Hled'te, byli jste vráceni zpět ke Slovu, ke Slovu zaslíbení. Co je Slovo zaslíbení pro každého? *„Větší je ten ve vás, než ten, který je ve světě.“* Jak tedy přemohu? Ne já, nýbrž Slovo, které je ve mně. Slovo je Bůh. **Tak přemohu věci světa pro Slovo, které je ve mně.** *„Zůstanete-li ve Mně a Slova Má zůstanou-li ve vás, potom můžete prositi zač byste chtěli.“* Tlačte se násilím vzhůru, až dosáhnete cíle. Musíte se dostat na povrch.

V těch čtyřiceti dnech pokušení přemohl ON Slovem Božím. Po několik minut bych rád něco zdůraznil. Během pokušení vedl proti Němu satan tři hlavní útoky. Dejte pozor vždy na ty tři. Nezapomeňte na to. Učinil tři hlavní útoky, od nejvyššího až k nejnižšímu. Pokoušel se jak nejlépe dovedl, aby Jej přemohl, On však byl to Slovo. Amen. On dokonce použil Slova. Tyto tři útoky satanovy odrazil ON Slovem. Každému útoku, od nejvyššího až k nejnižšímu, čelil Slovem.

Nejdříve Jej pokoušel, aby použil Svě moci, ačkoli věděl, že ON je Slovo. Věděl o Jeho postavení. Věříte tomu? „ON byl Syn Člověka.“ Satan chtěl, aby použil Svě velké síly, a nasýtil Sám Sebe. Byl hladový. Nyní se měl najísti. Jestliže je někdo hladový, je téměř všeho schopen. Bude krást, loupit, žebrat, vypůjčovat si nebo něco jiného činit. Když trpěl hlad, učinil satan svůj první velký útok na Něho, aby Svoji velkou sílu, která Mu byla dána k přemáhání, použil pro sebe. On jí však nepoužil pro Sebe.

Ne, použil jí pro jiné. To souhlasí. Použil jí pro jiné a ne pro Sebe, ačkoliv by to byl mohl učinit.

Vidíte, jak to d'ábel dělá. On chce, abyste mu věnovali pozornost, Ježíš však byl pamětliv jen toho, co Mu Otec řekl. To souhlasí. Satan řekl: „*Je psáno: ON přikáže Svým andělům, aby Tě ostříhali.*” Ježíš odpověděl: „*Zase psáno jest...*” Hled'te, On věděl, kým ON jest. Myšlenky zde jdou hlouběji, než psaná slova. Hled'te, je to inspirace. Jádro věci je uvnitř.

Ačkoliv by to byl mohl učinit, neučinil to. ON nevěnoval nikdy pozornost satanovým návrhům. Toho si musíte povšimnouti. Mnohdy použije satan vás, ačkoli se můžete domnívat, že konáte vůli Boží a vy přistoupíte na jeho návrh. V tom se on velmi dobře vyzná.

Jako příklad můžete vzít naše sestry. Dobře vypadají, nechávají si růsti svůj vlas. Potom je ale upozorní na to, že jim to dobře sluší a již se cítí trochu pyšné, trochu nad ostatní. I vy muži víte, co tím míním. Může vám učinit tentýž návrh. To musíte přemoci. Pomyslete jen na to, že žijete pro Živého Boha. **Máte jen jeden cíl, abyste byli v Ježíši Kristu. Všechno ostatní nemá cenu. ON zaujímá první místo.** Jako druhé přichází rodina; jako třetí vy sami. Bůh však přijde nejdříve. Vy jste na třetím místě. Vy tvoříte ukončení. Kladete se na poslední místo jako to On učinil.

Hled'te, co by ON byl mohl učinit. ON mohl prosit Otce o dvanáct legií andělů, kteří by byli ničivě zasáhli. Řekl však: „*Mé království není z tohoto světa.*” To je ono. Hled'te, ačkoliv to mohl učinit, neučinil to. Nikdy nepřistoupil na návrh satanův.

Neslyšeli jste již lidi říkat: „Jestliže existuje Boží uzdravování, tedy jděte a přiveďte božského uzdravovatele. Zde je někdo nemocen. Rád bych viděl, zda bude uzdraven.” Hled'te, je to ten stejný d'ábel. Pokouší se vám učinit návrh. On chce, abyste poslechlí jeho, místo Boha. Avšak pravý, opravdový služebník Boží uposlechne jediné to, co řekne dříve Otec.

Byl jsem zavolán rodinou Stadskev, jejichž malé dítě zemřelo v Německu, zda bych byl ochoten tam přijít. Armáda Spojených států chtěla dát k tomu účelu k dispozici tryskové letadlo, které mě mělo v jednom dni přivézt tam a opět zpět. Br. Stadskev byl duchovním v armádě Spojených států. Během rozhovoru řekli: „Zažili jsme to, když to malé dítě (Mexiko) bylo vzkříšeno. Přihlížel jsem, jak jsi své ruce vkládal a jak přišlo opět k životu.” Řekla: „Bratře Branhame, je to první smrt v naší rodině.” Toto maličké zrána onemocnělo a odpoledne zemřelo.

Několik lidí bylo v jejich bytě a dokonce prorokovali, že to dítě bude vzkříšeno. Řekl jsem sestře Stadskev, která mě zavolala: „To je velmi pěkné, ale chtěl bych se nejdříve dozvědět, co říká Bůh.” Vydal jsem se do lesa k modlitbě a vrátil se až příštího jitra. Nic mi nebylo ukázáno. Mezitím již opět dvakrát nebo třikrát zavolala.

Lékař s tím byl srozuměn, aby toto mrtvé dítě zůstalo ležet v nemocnici, dokud nebude učiněno nějaké rozhodnutí.

V té době zatím hovořil bratr Stadskev s majorem armády. Byli ochotni mě odvézti tam i zpět. Letadlo bylo připraveno, aby mě odvezlo do Heidelbergu. Řekl jsem: „Jistě může Bůh to dítě vzbudit, avšak nejdříve se chceme dozvědět Jeho vůli.“

Modlil jsem se celou noc, avšak nic se nestalo. Právě jsem chtěl vejít do pokoje, vzhledl jsem a uviděl v blízkosti dveří světlo. Hlas promluvil: „Nedávej svoji ruku na tento případ. Neodpírej tomu, neboť to způsobila ruka Boží.“

Když jsem potom přišel k telefonu, řekl jsem: „Sestro Stadskev, pochovejte to dítě. Stalo se to od Pána. Je to vůle Boží. Neboť později by se bylo tomu dítěti něco stalo. Nech to tak být, neboť Bůh to tak zařídil. Nyní to nepochopíš.“

Jeden vážený lutheránský farář z Německa nato napsal: „Jak si toho vážím, že bratr Branham tak dlouho čeká, dokud neobdrží jasné rozhodnutí Boží dříve, než něco řekne.“ To je ono. Stůjte pevně na rozhodnutí Božím, lhostejno, co druzí říkají. Ať se to týká čehokoli, nikdy nepřistupujte na satanovy návrhy.

Když satan řekne: „Dejte se pokřtít nu jméno Otce, Syna...“, tedy mu odepřete Slovem Božím s odvoláním na biblický křest (Sk. ap. 2:38, 8:16, 19:5, Řím. 6:3) a nepřistupujte na jeho návrh, neboť Bůh to správně zjevil. Jestliže řekne: „Ty jsi dobrý muž, nebo ty jsi dobrá žena, nemusíte to tak přesně brát,“ pak se jeho návrhu vzepřete. Zůstaňte vždy s tím, co říká Slovo. Lhostejno, čeho se to týká. Příklad nám dal Ježíš, když satan na Něho namířil svoje útoky.

Při druhém útoku, který na Něho učinil, měl obrátit svou pozornost na sebe. Jak se to týká služebníků Božích, obraťte pozornost na sebe, aby ukázali, co mohou činit: Říkají: „Sláva Bohu, haleluja, my můžeme osvobodovat.“ Mají zato, že něčím jsou.

Vzal Jej na vrchol chrámu. Hled'te, jakým způsobem Jej pokoušel. Jinými slovy řekl: „Jestliže chceš před lidmi něco předvádět, tedy skoč s této věže chrámové dolů. Dám Ti k tomu místo z Písma, neboť je psáno – 'přikáže andělům Svým, aby Tě nesli na ruku svých, abys neurazil o kámen nohy Své.'" Ježíš tak měl obrátit pozornost na Sebe a přinést na odiv Svoji autoritu.

Žádný pravý služebník Boží to nikdy neučiní. Vidíte-li někoho, kdo se předvádí, tedy pomyslete na to, že je to něco převráceného. Bůh to nechce. Ježíš nám dal příklad. Mohl by to byl učinit. Ovšem, že to mohl učinit; neučinil to však. Žádný služebník Boží se sám netlačí do popředí, ani se nepokouší moci Boží použití k tomu, aby se před jinými ukázal.

Vzpomínáte si na to, co učinil Mojžíš? Bůh mu dal moc, aby všechno vykonal a učinil jej prorokem. On však šel opět ke skále a uhodil ji podruhé. To bylo proti vůli Boží. Bůh řekl: „Promluv k té skále, neuhod' ji podruhé. Nezmař ten symbol. Skála bude udeřená jenom jednou.“ Svým jednáním nepřikládal Slovu ten správný význam, jako kdyby nebylo Slovo dostačující. Ono se však uskutečnilo. Ta skála bylo Slovo – Kristus. (1. Kor. 10:4).

Když uhodil prvně do skály, vyšla voda. Potom byli opět žízňiví a ON řekl: „Jdi nyní a promluv ke skále.“ Bylo do ní již jednou uhozeno. Svým jednáním Mojžíš vzbudil dojem, jako by Slovo Boží nebylo postačující, nebo správné.

Mojžíš tam šel a uhodil ve skálu, avšak voda nevyšla. Uhodil do ní podruhé a voda vyšla. (4. Moj. 20, 6–12). Bůh promluvil a řekl mu: „Sám sebe jsi oslavil před lidem. Použil jsi k tomu Mé moci, místo abys prokázal čest Mně jako Svatému. Proto nepřejdeš do té země.“ Mojžíš směl pohlédnout na tu zemi, ale nemohl tam vejít. Nikdy nepovstal někdo jako byl Mojžíš. To vy víte.

Když vzal satan Ježíše na cimbuří chrámu, řekl: „*Vrhni se dolů!*“ ON odpověděl: „*Psáno je, nebudeš pokoušeti Pána, Boha svého.*“ Čelil mu ve všech jeho útociích Slovem. Žádný pravý služebník Boží se nebude pokoušet něco sám ze sebe dělat, ani Boží silou něco předvádět. Kdokoli to činí, ten již prohrál.

Satan mu nabídl všechna království světa. Řekl: „Náleží mně a mohu je dát, komu chci. Chci Ti všechno předati.“ Vidíte, on Mu je nabídl bez kříže. Kdyby to byl přijal, byli bychom všichni ztraceni. ON by byl mohl zaujmouti říši, ale muselo se tak státi podle Písma až teprve po Jeho opětném příchodu. Do toho pokušení však byl tehdy postaven. Bylo to velmi těžké. Byl pokoušen, aby použil Svě svobody a byl králem země bez kříže. Kdyby to byl učinil, byli by všichni ti Jeho zemřeli. Satan Mu blahosklonně učinil tuto nabídku, avšak ON řekl: „*Odstup ode mne satane!*“

Neučinil to. Přišel, trpěl, šel tou těžkou a drsnou cestou. Zvolil cestu pronásledování, cestu smrti. **Jste dnes ráno ochotni jíti stejnou cestou, kterou šel ON? Jste ochotni zemřít? Jste ochotni, sami se Bohu plně zasvětit, zřítci se celého světa a následovat Jeho?**

Satan Mu učinil nabídku, On ji však odmítl. Ježíš byl pokoušen, On však přemohl za nás. ON obstál ve všech pokušeních pro tebe a pro mne. Proč zvolil tuto cestu? Abychom tam mohli i my přijít a mohli být s Ním. Jestliže ON zaplatil takovou cenu, kdo jsme my, abychom to neměli přijmouti, když pomyslíme na to, že tu beztak nic nemáme.

I kdybyste žili sto let, co jste tím dosáhli? Vaše paměť by se zhoršila, byli byste churaví a třásli byste se. Tomu jdete vstříc, váš konec přijde jistě. Pojd'te nyní! Překonejte všechno. Jak to můžete učinit? Skrze Slovo. **Cokoliv Slovo říká, to číňte. Chod'te pokorně. Žijte před obličejem Ježíšovým.**

ON pro vás i pro mne všechno strpěl. ON je naším Vzorem, jak můžeme přemoci naši zlou generaci, tak jako On přemohl Svoji zlou generaci.

Nezapomeňte, když ON putoval po této zemi, bylo právě tolik nevíry jako v každé jiné době. Ani v tom nejmenším Jej nezdrželo, když Jej označovali jako by byl od ďábla, místo od Boha. Jmenovali Jej vším možným, On se však ani v nejmenším nenechal zdržovat. Měl jen jeden úmysl, a ten byl, aby konal vůli Otcovu. Zachovávat Slovo. Slovo je Bůh. Jedině to měl na mysli.

Jsme mnohdy pokoušeni, abychom se vrátili. Mnozí z vás budou pokoušeni, aby se vrátili k denominacím. Protože každý se ptá: „K jaké denominaci náležíš? S jakou církví jsi ve spojení?“ Toto pokušení přijde na vás všechny. Naše sestry budou pokoušeny, aby se vrátily a připojily se k ostatním církvím, neboť téměř všechny, rovněž i letniční, si dávají stříhat vlasy a oblékají se, jak chtějí. Budete pokoušeni, abyste se vrátili a získali váženost v této zlé generaci, v níž žijeme. V tom spočívá jeden z hlavních hříchů našich dnů. Hlavním hříchem mezi lidmi je zesvětštění, jak to Bible o Laodicei předpověděla. Pozemsky bohatí, nepotřebují ničeho a nevědí, že jsou nazí, ubozí a slepí. V tom spočívá hřích našich dnů. Jestliže slyšíte, že Slovo Boží proti tomu mluví, a vy volíte správnou cestu, nejste ve světě oblíbeni.

Budete pokoušeni, abyste se vrátili. Víím, říkáte mi to a jste znechuceni a unavuje vás to, že stále znovu mluvím o těchto věcech. I mne to unavuje, vidím-li vás tyto věci činit, hříchy, na které vás upozorňuji. Říká se: „Přestaň!“ Ptáte se mě, proč to stále znovu zdůrazňuji? **Přestaňte to tedy činit.** Dejte se tedy napravit, neboť je to hřích a nesmí se to činit.

Máme-li tyto věci přemoci, máme k očekávání, že budeme věcmi tohoto světa pokoušeni. „Kdo miluje věci tohoto světa, v tom není láska Boží.“ Tak je to napsáno. Dovolte, abych vám řekl, dříve než ukončím – přemožitele čeká odměna.

Rád bych nyní četl ze Zjevení 2:7. Až dosud jsme četli o přemáhání. Pozorujte se sami. Zkoušejte se sami v duchovním zrcadle. Hled'te, zda jste přemohli. Chtěl bych, abyste přesně poslouchali, co ON zaslíbil přemožitelům v prvním poselství andělu církve v Efesu. Mnozí již ztratili tu první lásku:

„Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu (osobě, ne organizaci), kdož zvítězí, dám jísti z dřeva života, kteréž jest uprostřed ráje Božího.“

V 11. verši čteme, co bylo zaslíbeno přemožitelům ve Smyrně: *„Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo zvítězí, nebude uražen od smrti druhé.“*

Ve verši 17. čteme, co bylo zaslíbeno přemožitelům v Pergamonu:

„Kdo má ucho slyš (to je osoba, ne skupina, osoba. Je to nevěsta, která vychází z církve), co Duch praví církvím: Tomu, kdož vítězí, dám jísti tu mannu skrytou, a dám jemu kamének bílý a na tom kaménku jméno nové napsané, kteréhož žádný neví, než ten, kdož je přijímá.“

Ve verši 26. nalézáme zaslíbení přemožitelům v Tyatiře:

„Kdož by pak vítězil, a ostříhal až do konce skutků svých, dám jemu moc nad pohany. I bude je spravovati prutem železným, a jako nádoba hrnčířova střískání budou, jakž i já vzal jsem od Otce svého. A dám jemu hvězdu jitřní.“

Kristus bude panovat nad národy železnou holí a Církev přemožitelů bude stejným způsobem s Ním panovat.

V kapitole 3, verš 5 čteme o zaslíbení přemožitelům v Sardech:

„Kdo zvítězí, tent' bude odín rouchem bílým; a nikoli nevymaži jména jeho z knihy života, ale vyznámt' jméno jeho před obličejem Otce svého i před anděly jeho.“

Nyní chceme čísti 12. verš, abychom viděli, co bylo zaslíbeno přemožitelům ve Filadelfii:

„Kdo zvítězí, učiním jej sloupem v chrámě Boha svého, a nevyjde již více ven; a napíše na něm jméno Boha svého, a jméno města Boha svého, nového Jeruzaléma sestupujícího s nebe od Boha mého a jméno své nové.“

Nyní vidíte, co je zaslíbení vítězům. I v posledním církevním věku, Laodicejském, tu budou přemožitelé. Všichni přemožitelé zdědí to, co jím bylo zaslíbeno ve všech církevních věkách. Když jsme probrali všechna ta předem daná zaslíbení pro přemožitelé, (skrytá manna, nové jméno, atd.), dejte pozor, co je zaslíbeno pro poslední věk:

Zjev. 3,21: *„Kdož zvítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém jako i já zvítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“*

Přemožitelé očekávají odměna. **Pronikněte vpřed jako lilie! Jestliže to je ve vás, odložte všechno bahno stranou a všechno, co vás zdržuje a proderte se vzhůru!** *„...budete se Mnou seděti na mém trůnu.“*

Vy víte, že matka Janova a Jakubova prosila Ježíše o to, aby jeden seděl po Jeho pravici a druhý po Jeho levici. V tom je vyjádřena žádost matky pro její syny. Ježíš však odpověděl: *„Bude to dáno těm, pro něž je to určeno.“* Tehdy ještě nenadešla doba, aby mohlo být toto rozdělení učiněno. Každému se dostane toho, co pro něho bylo určeno. Pán dá všem vítězům jejich místo, i těm, kteří Mu budou nejbližší, a to po všech přestálých zkouškách. Přemožitelé budou sedět po Jeho pravici i po Jeho levici.

Bude tam předurčené semeno. Dostane se toho těm, jimž to bylo zaslíbeno. Bude tomu však předcházet zkouška i vítězství. Všichni přemožitelé zaujmou v Jeho království své místo potom, když obstáli v pokušeních. Trpíme-li pro Krista a Jeho Slovo, budeme s Ním i panovat, neboť On je Slovo. Jestliže pro Něho a kvůli Jeho Slovu trpíme, budeme s Ním panovat podle Jeho Slova.

Pamatujte, On je naším Vzorem. ON zvítězil nad smrtí, peklem, nemocí a hrobem. On všechno přemohl, potom vystoupil a jaté vedl vězně a dal dary lidem. To první se týkalo přemožitelů Starého Zákona. Oni po Ném vyhlíželi, avšak zesnuli dříve. Když přišel, nenechal zesnulé zpět. Amen! Nic na tom nezáleží, zdali žijete nebo zemřete, nic vás nemůže zadržet. Oni na to očekávali...

I Job po tom vyhlížel. Řekl: *„Vím, že můj Vykupitel žije a na konci dnů stane na zemi.“* Byl to spravedlivý dokonalý muž. Přinášel obět'. Činil vše, co mu Bůh řekl, v uctivé bázni a úctě k prorokům. A potom přišel satan, aby jej pokoušel, právě tak jako přijde, aby pokoušel vás. Co učinil Job? Vytrval. Dokonce jeho žena přišla a řekla: *„Zlořeč Bohu a zemři, vypadáš tak uboze.“* On odpověděl: *„Ty mluvíš jako nějaká bláznivá žena.“* Bible neříká, že byla bláznivá, nýbrž že tak mluvila. On odpověděl:

„Vzali jsme dobré od Boha, zdali nemáme i to zlé přijmouti? Pán dal, Pán vzal, budiž jméno Páně pochváleno.“ On přemohl. On přemohl, co říkali sousedé, co říkali členové církve, co říkali jeho přátelé. On přemohl, co řekl biskup i kardinál. Přemohl denominace, i to, co říkaly. A zůstal v ospravedlnění podle Slova. Amen! Stálo jej to všechno, co měl, dokonce i jeho děti. Seděl tu v posteli, postižený vředy a škrábal se střepinou (Job 2:7–10). Přemohl, až konečně skončila doba jeho zkoušky a mračna se rozptýlila.

Pozoroval všechno symbolické a řekl si: *„Je naděje pro strom, který umírá, že opět obživne. A semeno, které padá do země, zetlí, ale vzejde znovu k životu. Co je ale s člověkem, když vypustí svého ducha? Jeho děti přijdou, vzdají mu poslední poctu a naříkají nad ním, on to však nevnímá. On již nevstane. V čem to je? I já jsem semeno, které je do země vkládáno. Budu vzkříšen, když tam budu vložen? Ó, skryj mne v hrobě, uchovej mne na tajném místě, dokud nepřejde Tvůj hněv. Jak mi bude na soudu?“* Byl pamětliv všech těch předobrazů a nedovedl si vysvětlit ty souvislosti.

„Skryj mne v hrobě, uchovej mne na tajném místě.“ Bylo to přáním jeho srdce. Přál si vědět, ke komu by mohl jít, kdo by položil své srdce na něho, hříšného člověka, a mohl jej zastupovat před svatým Bohem. *„Vím, že tu je, avšak jak Jej dosáhnu? Vím, že tu někde je, kdybych Ho jen mohl nalézt. Zaklepal bych na Jeho dveře a rozmlouval bych s Ním. Kéž by se našel někdo, kdo by moji a Boží ruku uchopil a mohl zprostředkovati spojení. Kdybych Ho jen mohl nalézt! Ó kde se nachází?“* (Job. 33:23 až 28)

Zkoumal ve své církvi, ve své organizaci a takovou osobu nenalezl. Potom se ale mraky rozptýlily a on Jej viděl přicházet. O, jeho srdce tlouklo radostí. Něco se s ním stalo. Zvolal: *„Vím, že můj Vykupitel žije!“*

Taková Osoba se našla a stojí nám stále ještě k dispozici. Amen! *„Vím, že můj Vykupitel žije! I kdyby červi toto tělo sežrali, přece uvidím Boha ve svém těle, a moje oči Ho spatří. Na konci dnů bude stát na zemi.“*

V ono velikonoční jitro, když Ježíš povstal a mnozí svatí vyšli z hrobu, byl Job, který na to tolik očekával, při tom; z jeho těla možná zbyla jen čajová lžička. Patřil k tomu vyvolenému zástupu. Ježíš vstal z mrtvých a šel s Abrahamem, Izákem, Jákobem, Jobem a mnohými svatými do města. Gloria, Amen! Oni Ho vyhlíželi.

A pro ty, kteří vyhlížejí po druhém příchodu Kristově a kteří Jeho milostí přemohli věci tohoto světa a přicházejí k Němu, zavírají své oči pro vše ostatní a otvírají je jedině pro Něho a Jeho Slovo, pro ty se ON objeví podruhé v nádheře. *„Neboť pozoun Boží zazní a mrtví v Kristu vstanou a ti, kteří žijí a pozůstali, budou proměněni v okamžení a spolu vzhůru vzati, aby se setkali s Ním ve vzduchu.“*

To, zda z mého těla zbylo již jen trochu popela, či zda budu živ, až On přijde, na tom vůbec nezáleží. Amen! Nic to neznamená, neboť jsem dosáhl. Opona se roztrhla, a já jsem Jej spatřil. JEHO, jenž na mne, hříšného člověka, položil Svoji ruku a sjednotil mne se svatým Bohem. ON je můj obětní Beránek. ON je to Slovo, za nímž stojím. Na počátku bylo Slovo. ON je to Slovo. On mne tam zastupuje. Amen. Dokud mám

v sobě dech, budu o tom zvěstovat. ON je moje Vzkříšení a můj Život. Všechno ostatní je vratké o kolísající.

Tak jako vzal vzhůru ty, kteří po tom vyhlíželi, tak učiní se všemi svatými Nové Smlouvy, kteří přemohli všechnu kritiku denominací, kteří přemohli známé hříchy této doby, v tomto věku, v němž žijeme, jako ti ve všech předchozích církevních věkách. Všechny, kteří v tomto věku přemohli také to: „Jsem bohatý, ničeho nepotřebuji. Prožil jsem to, náležím k Nevěště, atd.“ Ostatní nevědí o tom, že jsou nazí a slepí.

Vidíte ten oklamávající věk, o němž jsem mluvil? Nyní to není jako tehdy, když věřícím, kteří měli zaslíbení, že obdrží jako odměnu bílý kamének, utínali hlavy a oni umírali jako mučedníci, byli upalováni, atd., a obdrželi korunu vítězů. Nyní je svádějící věk. Domnívají se, že všechno mají a říkají: „Jsem členem církve. Jsem dobrý člověk. Jsem dobrá žena. Konám toto a nepotřebuji to dělat.“ Zde však jde o přemožení – „Kdož zvítězí...“

Co obdrží ti, kteří přemohou světské věci tohoto věku,? Ti všichni, až On přijde, budou vytrženi a budou s Ním sedět na Jeho trůnu. Ó, proč bychom se měli starat o to, co říká svět? Proč bychom měli toho dbát, co říkají druzí? Mocný Duch svatý je mezi námi. Jeho Ohnivý Sloup nás řídí a vede. Jeho Slovo je před našimi zraky potvrzováno. Jeho láska je v našich srdcích. Svět leží za námi. Přešli jsme ze smrti do Života. Svět myslí, že jsme se zbláznili. Básník písni říká:

Zda jen Ježíš musí kříž nést,
a celý svět bez něho být?
Je kříž pro každého z nás,
je i kříž pro mne zde.

Třiatřicet let jsem na poli a chci nést ten požehnaný kříž, dokud nepřejdu tam.

Nechť mě moji bratři odmítají a říkají cokoli chtějí, na tomto Slovu však chci zůstat státi, a jedině na něm.

Oddaně chci kříž ten nést,
dokud nepřekročím tam,
budu pak ve vytržení vzat,
abych přijal koruny jas.

O to všichni usilujeme. Toho bychom rádi dosáhli. To je naše naděje a naše prosba. Nemáme jiné myšlenky, než té jediné, o Ježíši Kristu. Stojíme jedině Jeho spravedlností, v spravedlnosti Jeho Slova. „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Slovo se stále ještě potvrzuje.

Jak přemůžeme? Tím, že vezmeme Slovo, zaslíbení věříme a chodíme v poníženosti a pokoře.

Ó, až pozoun zazní, kdybych byl v moři pochován, byl bych probuzen. Jednoho dne půjdu domů. Do té doby budu bojovat a nésti ten kříž a nehledět na lidi, nýbrž patřit

na Golgotu, neboť On je mým Vzorem, ON ukázal, jak se to dělá. Jeho příkladu chceme rádi, den za dnem následovat. V jedné písni stojí:

Následují Ježíše každý krok své cesty...

Následují Ježíše každý krok své cesty...

Nechtěli byste to? Ó, když pomyslím na to, den za dnem Jej následovat a krok za krokem, na cestě. Modleme se.

Pane Ježíši, tak dlouho jsem tu stál. Snažil jsem se vzít Tvé Slovo a vysvětlit lidem, jak mohou přemoci. TY jsi nám netoliko řekl, ale současně jsi nám i ukázal, jak se to dělá. TY jsi nás řídil a ukázal's nám, že to máme konat tím, že přijmeme Slovo do sebe a s jistotou na něm setrváme a v každém pokušení řekneme: „*Je psáno.*“ Dej, abychom v poníženosti chodili a byli pokorní, tak přemůžeme skrze Tebe. Tvojí mocí, která nad našimi nepřáteli již zvítězila. A to jediné, co zbývá, abychom činili, je chodit pokorně ve víře. Potom se nám dostane odznaku totožnosti Ducha svatého a satan musí ustoupit.

Zde leží kapesníky, které mají být dodány nemocným. Mnozí nemocní jsou v nouzi, Pane. Čtou v tomto neklamném Slovu, že kapesníky a šátky brali od Pavla a vkládali je na nemocné, a že zlí duchové z nich vycházeli a děly se velké divy. TY jsi tentýž ještě dnes, Pane Ježíši.

Pavel ukázal toto Slovo a sepsal je. Totéž Slovo, které se snažíme následovat, neboť on vzal Starý Zákon a zpodobnil symboly, které v něm byly dány. Celý Starý Zákon byl dokonalý typ na Zákon Nový. Ó Pane, kéž bychom následovali tohoto příkladu.

Pane, poznáváme, co jsi učinil. Ty jsi starozákonní svaté vzal s sebou vzhůru. Ježíši, oni s Tebou vstali. A Pane, i my věříme, že při tom budeme, až pozoun zazní. Věříme, že Nevěsta v onom dni bude vzata vzhůru a sjednocena s oním zástupem. Společně budou mít účast na svatební hostině v nádheře. Oni již čekají. Modlíme se, aby Tvoje milost a milosrdenství byly s námi.

Pane, jde o přemožení. Toužíme po tom, abychom byli přemožitelé. Ty jsi přemohl svět. Nyní Tě prosím, abys způsobil, aby se každý jednotlivec zřekl každého hříchu a odvrhl všechno, co nás tak snadno obklopuje, abychom trpělivě běželi o závod, do něhož jsme byli postaveni.

Nebeský Otče, Pavel nám napsal v ep. k Židům v 12. kapitole, že máme odložit všechno, co nás zatěžuje a odložit snadno nás obkličující hřích a s vytrvalou stálostí běžet uložený nám běh o závod. Toto řekl, když vypočítával všechny ty předobrazy v kap. 11, těch, kteří nebyli vlašní, nýbrž bojovali v přední řadě a o nichž se zmínil jako o předobzrech. Pak se vrátil a řekl: „*Odložte všeliké břímě i snadno vás obličující hřích a skrze trpělivost konejte běh uloženého sobě boje, patříce na vůdce a dokonavatele víry, Ježíše.*“ ON nám dal příklad. Činíme to dnes, Otče.

Se skloněnými hlavami, chceme se důkladně přezkoušet. Učiňte tak přesně a buďte při tom srdečně upřímní. Záleží na tom, abyste se zkoušeli v upřímnosti. Zatím co tak nyní činíte, buďte na modlitbě a řekněte: „Prozkoumej mne, Pane, a zkus mne. Je

ještě něco zlého ve mně? Jestliže ano, Pane, pak Ti to nyní zde pokládám. Pane, toto místo na němž se skláním, považuji za Tvůj oltář. Pokládám se nyní na něj, i když nyní odtud odejdu, zůstávám na něm ležet. Moc Tvé Krve všechno stráví. Chtěl bych být přemožitelem. Pane, mám něco, co mě trápí. Chtěl bych to dnes přemoci. Skrze Tebe to mohu. Tak jsem to slyšel z Tvého Slova. Pokládám to nyní, Pane, Tobě. Chtěl bych to přemoci, zatím co Ty dnes půjdeš v této budově kolem mne. Víím, že to bylo vhozeno do moře Božího zapomnění. Nikdy na to nebude již více vzpomenu. Nyní to vyznávám a prosím o milosrdenství.

Se skloněnými hlavami a očima zavřenými a srdci ponořenými v rozjímání, neboť to je vchod do duše. Je něco, co byste chtěli dnes odložit stranou. Něco, co byste chtěli přemoci? Vy jste se o to stále znovu pokoušeli, dnes ale chcete přestat se o to pokoušet. Přijměte prosté, co ON učinil. Smím vás o to prosit, abyste zdvihli ruce s tím, že řeknete: „Pane, chtěl bych přemoci, to i ono mi činí těžkosti.”

Pane Ježíši, Ty vidíš všechny ty ruce. Jako Tvůj služebník stojím mezi živými a mrtvými, odsuzuji všechno, co je na překážku těmto lidem i mně a prosím ve jménu Ježíše Krista, abychom to nechali ležet na oltáři Božím a odešli dnes odtud osvobozeni jako přemožitelé. Jestliže naše sestry tuto milost ještě neprožily, nechť se jim jí dostane nyní, Pane. Jestliže naši bratři tuto milost dosud neprožili, nechť se jim jí dostane nyní. Nechť se děje vše v pokoře. Matky, nebuďte ke svým dětem arogantní, nýbrž jako vzor, buďte svým dětem jako kazatelé. Váš život musí být pro ně příkladem. Otcové, buďte příkladem pro matky, neboť vy jste hlavou domu. Matko, jestliže jsi se pokoušela mu poroučet, jistě to již nebudeš nikdy činit. Jestliže on jí používal jako rohožky, nikdy se tak již nestane. Ona je pomocnicí. Dej toto vše, Pane. Nechť jsou všechny tyto věci, které jsou na překážku, odňaty, Pane.

Nebeský Otče, my zasvěcujeme sebe i ten zbývající čas, který leží ještě před námi u vědomí, že dospějeme konce své cesty, a to již brzy. Chopíme se tedy dnes této příležitosti po tomto poselství, abychom přišli k Tobě, Pane, protože jsi nás k tomu vyzval slovy: „*Uvalte všechny své starosti na Něho, neboť On má péči o vás.*” Víím, že se staráš o nás, Pane. Byli jsme Ti tak drazí, že jsi za nás zemřel. Jistě tedy můžeme přijít a obdržet to, zač Ty jsi zemřel.

Posvěť nás, Pane. Naplň nás znovu Svým svatým Duchem. Nechť Duch svatý panuje v našich srdcích, abychom mohli chodit ve víře a zapomněli na věci, které leží v minulosti i na špínu, v níž jsme kdysi žili. Nech nás proniknout vpřed podle vysokého povolání, v němž svítí světlo v líbeznosti a pokoře, že každý kolemjdoucí může říci: „Toto je skutečný křesťan.” Tento muž, tato žena jsou skutečně zasvěceni Bohu. Jsou tak milí, tak líbezni. Vždy láskyplní a plní porozumění. Dej nám to, Otče.

Dej, abychom byli slaní, aby svět dostal žízeň. Daruj nám to, Otče, abychom přemohli věci tohoto světa a starosti života. Ve jménu Ježíše Krista, Amen!

Bratr Branham zpívá:

„Kam ON vede, chci jít také...”

On vás volá ze všeho ven. Jestliže to myslíte opravdově, zavřete oči a zpívejte se mnou:

„Kam ON vede, chci jít také, půjdu všude, kam On jde.

Pane, od nyní Tě chci následovat: Přijímám to, věřím, tomu. Myslete na to, váš život mluví hlasitěji, než vaše ústa. Co vy vyžíváte, dokazuje lidem více, než to, co říkáte. Jděte s Ním, všude s Ním.

Zasvěťte se Jemu, hluboce upřímně, z celého srdce. Představte si, že by toto bylo naposledy, kdy vám bylo dovoleno se modlit. Možná, že tomu tak i je. Doufám, že ne, ale mohlo by tomu tak být. Buďte nyní jisti, opravdu jisti. Pomyslete na to, že jednoho dne se dveře zavřou, potom bude všechno pryč. Proste nyní a obdržíte. Myslete na všechnu tu nádheru, kterou máte od Něho k očekáváníí. Řekněte: „Věřím, Pane, věřím. Věřím, že Ty jsi za mne přemohl. Putuji s Tebou, Pane. Chtěl bych být blízko Tebe. Kde jsi Ty, tam chci být i já.”

Otče, bylo nám řečeno, že budeme vzati vzhůru a každého času že budeme u Pána. Nyní Jej spatřujeme jen letmo, zatím co s námi putuje, potom však Jej uzříme. Jak velké a nádherné je vědět, že On je v našem středu. Co bude, až budeme navždy s Ním.

Jdeme za svojí činností. Zda jdeme jezdit na koni, či nakupovat, neb na lov, nebo chytat ryby, neb cokoliv s oblibou konáme, avšak jestliže stojí před námi bohoslužba, pak se chceme potkati se svým Pánem. To je ta největší ze všech věcí. Tys nám zaslíbil, že budeme navždy s Pánem, sedět s Ním na Jeho trůnu na věčnosti. Ó, Bože, pokorně se skloněnými hlavami, to přijímáme. Ve jménu Ježíše Krista.

Myslíte, že můžete odtud jít a že každá tíž leží za vámi? A že nad tím vším stojíte a můžete putovat? Jestliže ano, tedy zdvihněte své ruce a řekněte: „Milostí Boží přemohu všechna svá pokušení. Nebudu již více bojovat ve vlastní síle. Uchopím Jeho ruku a půjdu vpřed.” Vy říkáte: „Bojoval jsem, bratře Branhame. Zkoušel jsem zanechat kouření. Pokusila jsem se nechat své vlasy růsti. O to vše jsem se snažil. Tak jsem se namáhal, bratře Branhame, a přece jsem to nedokázal.” Nezkoušejte to již více. Uchopte Jeho ruku a řekněte: „Otče, pomoz mi Ty při tom. Zde je moje ruka, dávám Ti ji. Jsem ochoten jíti vpřed tím, že budu k Tobě vzhlízet.” Tak se to stane. On vás přioděje jako pravé Boží děti. Stanete se pravými křesťany. Bůh vás miluje, a je s vámi. Jste mými dětmi evangelia. Jste Jeho vykoupeným vlastnictvím.